

[Baadsgaard]

Der skete imidlertid det, at regeringen ikke vil have DSB med i det udviklingselskab, som blev dannet. Resultatet blev, at selskabet blev afviklet i stedet for videreført. Her svigtede regeringen.

Samtidig med det indledte DSB forhandling med et tysk firma om udvikling af en særlig såkaldt bogie eller et hjulsæt. Dette udviklingsarbejde, som DSB foreløbig har betalt med 10 mio. kr., er nu gjort til et krav i de nye S-tog. Forstå det, hvem der kan! Hvorfor er det bedre at lave udviklingsarbejde med et udenlandsk firma end med et dansk firma? Her har regeringen også svigtet.

DSB har tilsyneladende besluttet sig for, at den omtalte bogie eller undervogn skal med i de nye S-tog, og det til trods for at bogien ikke er færdigudviklet. Der er meget, der tyder på, at det er situationen.

Jeg frygter meget, at vi er på vej til at begå en fejlinvestering i milliardklassen, hvis vi accepterer en helt uprøvet teknologi, som ikke er bevist eller sandsynliggjort at være driftssikker. Man kan med rette spørge, hvorfor Danmark skal være prøveklud for et udenlandsk firmas udviklingsarbejde med den risiko, der ligger heri.

Vi skal ikke bebrejde DSB, at de gerne vil ligge forrest i teknologisk udvikling, men det bør vurderes meget nøje, hvor meget vi skal satse, når eventuelle fordele overhovedet ikke står mål med den risiko, vi løber.

Jeg håber, regeringen endnu en gang vil tænke nøje over, hvad det er, den er på vej til. Dette er jo en alvorlig sag. Det, sagen drejer sig om, er, om vi fortsat skal have en dansk togproduktion eller ej, og det er alvorligt for hele landet og for hele vores industripolitik. Det burde også være alvorligt for regeringen.

Det er også en alvorlig sag for lokalsamfundet Randers. Over 1.000, vel nær ved 1.400 arbejdspladser står på spil i en kommune, hvor hver tredje i den erhvervsaktive alder allerede er på overførselsindkomster.

Jeg vil endnu en gang opfordre regeringen til at tænke over, hvad det er, man er på vej ud i. Det kan i hvert fald ikke opfattes som en indsats for øget beskæftigelse i Danmark.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har ikke bedt om ordet for at deltage i den almindelige roseklub og heller ikke for at

deltage i den almindelige hadeklub her i dag, selv om jeg er lidt bekymret over, hvad pressen kan finde på at skrive efter den tamme debat, jeg synes der har været her i dag. Man er lige ved at få det indtryk, at vi er gået over til 2-parti-systemet.

Når jeg har bedt om ordet, er det for at berøre to punkter i statsministerens åbningstale, som ikke har været nævnt her i dag. Vi må jo konstatere, at Folketingets partier efterhånden har fundet ud af, at det almindelige skattetryk er højere, end det kan accepteres. Fremskridtspartiets vælgere har altid syntes det, men også SF's og Socialdemokratiets vælgere har nu det synspunkt, at skattetrykket er for højt her i Danmark.

Det er selvfølgelig en mulighed med afgifter, herunder moms, men heller ikke her kan vi stramme skruen længere, for så kommer vi ind i problemer med grænsehandelen, og det bliver et større og større problem.

Når der ikke er flertal i Folketinget for at finde besparelser i den offentlige sektor, er man altså nødt til at finde andre måder at hive penge ud af befolkningen på. Det, jeg vil hen til i åbningstalen, er dér, hvor der står »nye skatteområder«, også kaldet miljøskatter. Jeg har et katalog fra dem, vi kalder de grønne partier, der til Riokonferencen har lavet en liste over, hvilke nye skatter og afgifter det vil være formålstjenligt for Danmark at tage fat på.

Der nævnes kraftige forhøjelser af registreringsafgiften for store varebiler, omlægning af fradragsordningen for udgifter i forbindelse med transport mellem hjem og arbejde – altså at forbyde kørsel i de større byområder – en konsekvent indsats for at sikre, at jernbaner og andre kollektive trafiksystemer får en stigende andel af gods- og persontransporten, vandafgifter osv.

Når vi så går over til statsministerens åbningstale, kan vi næsten have den fornemmelse, at statsministeren har kigget meget nøje i de grønnes beretning. Statsministeren skriver:

»Regeringen vil overveje ændringer i skattestrukturen, som tilskynder til, at vore naturværdier bevares og miljøet forbedres, og sådan, at borgernes og virksomhedernes adfærd i højere grad indretter sig efter miljømæssige hensyn. Miljøafgifter kan anvendes til at sikre større beskæftigelse gennem tilsvarende lavere personskat.« Det har vi hørt mange gange.